

Ajusteur de pensée

[Couplet 1]

Éclair de lumière dans la nuit noire
Tu me révèles le chemin sans espoir
Dans le miroir je vois ton reflet
Qui suis-je dis-moi ? Qui sommes-nous en effet ?

[Couplet 2]

Ombres mouvantes dans la brume dense
Nos âmes dansent en silence
Je suis toi tu es moi c'est clair
Un mystère partagé sous l'éther

[Refrain]

Ajusteur de pensée mon phare
Dans l'obscurité tu m'éclaires
Je suis toi tu es moi sans fin
Dans ce labyrinthe de l'esprit sans main

[Couplet 3]

Passé cacher et futur incertain
Nous fusionnons sous ce dessein
Ton souffle devient ma voix
Dans ce monde où je suis toi

[Pont]

Les étoiles chuchotent leur secret
Dans la nuit sans nom ni regret
Nos dessein croisés dans l'éther
L'ajusteur de pensée est là toujours sincère

[Refrain]

Ajusteur de pensée mon phare
Dans l'obscurité tu m'éclaires
Je suis toi tu es moi sans fin
Dans ce labyrinthe de l'esprit sans main

Thought Adjuster

[Verse 1]

A flash of light in the dark night
You reveal the path when hope takes flight
In the mirror, I see your trace
Who am I? Tell me, who are we in this space?

[Verse 2]

Shifting shadows in the mist so dense
Our souls dance in silent suspense
I am you, you are me, it's clear
A shared mystery in the ether near

[Chorus]

Thought Adjuster, my revealing light
Through the darkness, you shine so bright
I am you, you are me, no end
In this labyrinth where the mind transcends

[Verse 3]

A hidden past and future unknown
We merge through fields unknown
Your breath becomes my voice
In this world, where I have no choice

[Bridge]

The stars whisper secrets untold
In the nameless night, no regrets to hold
Our paths entwined in the ether so rare
The Thought Adjuster, always there

[Chorus]

Thought Adjuster, my revealing light
Through the darkness, you shine so bright
I am you, you are me, no end
In this labyrinth where the mind transcends

Gedankenjustierer

[Strophe 1]

Blitz aus Licht in dunkler Nacht,
Du zeigst mir den Weg, der keine Hoffnung macht.
Im Spiegel sehe ich dein Gesicht,
Wer bin ich, sag mir, wer sind wir – wirklich nicht?

[Strophe 2]

Schatten tanzen im dichten Nebel,
Unsere Seelen schweben lautlos und edel.
Ich bin du, du bist ich, das ist klar,
Ein geteiltes Mysterium, so wunderbar.

[Refrain]

Gedankenjustierer, mein Licht,
Du führst mich aus dunkler Sicht.
Ich bin du, du bist ich, ewig,
Im Labyrinth des Geistes, endlos stetig.

[Strophe 3]

Vergang'nes verborgen, Zukunft ungewiss,
Wir verschmelzen im Geistbeschluss, kein Kompromiss.
Dein Atem wird zu meiner Stimme,
In dieser Welt, wo ich du bin, ohne Schrimme.

[Bridge]

Die Sterne flüstern ihr Geheimnis leise,
In der namenlosen Nacht, auf ewiger Reise.
Unsere Lichtverträge verknüpft im Äther weit,
Der Gedankenjustierer – stets aufrichtig, stets bereit.

[Refrain]

Gedankenjustierer, mein Licht,
Du führst mich aus dunkler Sicht.
Ich bin du, du bist ich – ewig,
Im Labyrinth des Geistes, endlos stetig.

تنظیم گر اندیشه

تنظیم گر اندیشه، فانوس من
در تاریکی، شعله می برى ز چشم من
من تو هستم، تو منی، بی پایان
در هزارتوی بی دست ذهن

[بند ۱]

در شب تار، برق نورت می دود
راه گم شده را به چشم می گشاید
آینه ها، همه آوای تو شده اند
می پُرسند: آیا ما به وحدت رسیده ایم؟

[بند ۲]

مِهِ عَلِيَّظ، سایه ها را می بلعَد
روح ها بی صدا با باد می رقصند
من توأم، تو منی، این واقعیت است
راز ما در اتیر بی ستاره جاست

تنظیم گر اندیشه، فانوس من
در تاریکی، شعله می برى ز چشم من
من تو هستم، تو منی، بی پایان
در هزارتوی بی دست ذهن

[بند ۳]

گذشته ها زیر خاکستر خاموش اند
با نفَس هایت، آینده را می شکوفم
هم صدای تو، جهان را می سازم
در لابیرَنت، من و تو یک نفَس می گردیم

[پل]

ستاره ها هم صدا با ما خموشانه
در شب بی پایان، رازها می خوانند
عهد نور ما به ریسمان اتیر بسته
اندیشه ها با نور تو هماوازند

تنظیم گر اندیشه، فانوس من
در تاریکی، شعله می برى ز چشم من
من تو هستم، تو منی، بی پایان
در هزارتوی بی دست ذهن

Explication

*Éclair de lumière dans la nuit noire
Tu me révèles le chemin sans espoir
Dans le miroir je vois ton reflet
Qui suis-je, dis-moi, qui sommes-nous en effet*

L'éclair de lumière symbolise une illumination soudaine, une prise de conscience qui surgit au sein de l'ignorance ou du désespoir (*nuit noire*). Ce phénomène est souvent décrit dans les traditions mystiques comme un *moment de grâce* ou une *révélation*.

Le chemin révélé sans espoir signifie que cette lumière ne promet pas un salut immédiat, mais qu'elle éclaire tout de même la réalité. En ésotérisme, la quête du savoir passe souvent par le dépassement des illusions et des attentes terrestres.

Le miroir est un symbole puissant de la conscience et de la dualité : ici, *voir un reflet* qui n'est pas seulement le sien représente le savoir d'un Être systémique ou d'un aspect caché du soi. L'identité devient floue, menant à la grande question existentielle : *Qui suis-je ?* Cette interrogation rejoint la tradition mystique où l'individu cherche à comprendre la nature illusoire du moi et son lien avec l'Univers.

*Ombres mouvantes dans la brume dense
Nos âmes dansent en silence
Je suis toi, tu es moi, c'est clair
Un mystère partagé sous l'éther*

Les ombres mouvantes dans la brume dense représente l'illusion du monde matériel ou l'état de confusion spirituelle. La brume est souvent utilisée comme métaphore pour l'oubli de la véritable nature de l'âme, cachée par les préoccupations terrestres et les conditionnements mentaux.

La danse silencieuse des âmes évoque une connexion subtile et vibratoire entre les êtres, en dehors du langage et de la raison.

Je suis toi, tu es moi, c'est clair marque une *non-dualité*, un concept clé dans plusieurs traditions (hindouisme, soufisme, gnosticisme).

Enfin, *le mystère partagé sous l'éther* suggère un savoir caché, un lien invisible entre les âmes qui transcende la matière, souvent évoqué dans les traditions occultes et métaphysiques.

*Ajusteur de pensée mon phare
Dans l'obscurité tu m'éclaires
Je suis toi, tu es moi sans fin
Dans ce labyrinthe de l'esprit sans main*

L'ajusteur de pensée est une force intérieure ou un être métaphysique qui fait la jonction entre notre noyau d'âme et notre double systémique (Esprit). Il agit en

quelque sorte comme un transformateur électrique et fait passer le maximum d'intelligence possible afin que le mortel prenne conscience de lui-même. Ce terme pourrait évoquer une intuition qui aide à s'aligner avec une réalité plus grande.

Le *phare* illumine mais ne dirige pas : il *révèle* le chemin, mais c'est à l'âme de choisir comment avancer. Dans la tradition ésotérique, l'ajusteur n'impose jamais une direction, il éclaire simplement ce qui est.

L'image du *labyrinthe de l'esprit sans main* est particulièrement forte :

- Le *labyrinthe* représente l'âme humaine, complexe et parfois piégée dans ses propres illusions.
- *Sans main* pourrait indiquer l'absence de contrôle matériel, soulignant que ce voyage est intérieur, abstrait, et ne peut pas être navigué par des moyens physiques mais uniquement par l'élévation.

*Passé caché et futur incertain
Nous fusionnons sous ce dessein
Ton souffle devient ma voix
Dans ce monde où je suis toi*

Le passé caché et le futur incertain rappellent une vision du temps où le présent est le seul véritable instant. Cela pourrait aussi faire référence à des mémoires occultées, comme dans la doctrine des *vies antérieures* ou des *archives akashiques* qui contiendraient le savoir des âmes.

La fusion sous ce dessein exprime une dissolution de l'ego et une union avec une conscience plus vaste. On retrouve ici l'idée de *l'unité primordiale*, une notion clé dans l'ésotérisme où l'individu réalise qu'il est une extension de lumière.

Ton souffle devient ma voix évoque une inspiration morontielle, une communication entre l'âme et son Ajusteur. Dans de nombreuses traditions, le *souffle* est associé à la vie et à l'âme (comme le *prana* en Inde ou le *ruach* en hébreu ou *ruh* en Persan).

Enfin, *Dans ce monde où je suis toi* réaffirme l'idée que les identités individuelles sont illusoires.

*Les étoiles chuchotent leur secret
Dans la nuit sans nom ni regret
Nos dessein croisés dans l'éther
L'ajusteur de pensée est là, toujours sincère*

Les étoiles qui chuchotent leur secret font référence à un *savoir cosmique* ou à une *sagesse cachée*. Les étoiles sont souvent vues comme des éclaireurs dans les traditions ésotériques (par exemple, les astrologues qui lisent le destin dans les astres).

La nuit sans nom ni regret symbolise l'abandon de l'ego et du passé. C'est un état de

pure conscience, libérée des attachements et du poids des expériences passées.

Le croisement des dessein dans l'éther suggère que nos esprits sont interconnectés dans un plan supérieur où le hasard n'existe pas. *L'éther* est une notion souvent associée au cinquième élément, un espace subtil où réside l'énergie cosmique.

L'ajusteur de pensée, toujours sincère, est un allié infaillible, une voix intérieure ou une entité bienveillante qui accompagne le protagoniste sur son chemin initiatique.

Cette chanson peut être lue comme un *voyage initiatique*, où l'individu découvre que son identité est fluide, que la réalité matérielle est une illusion et que l'éclairage vient d'une *lumière intérieure* (Ajusteur de pensée).

Elle explore des thèmes comme :

- **La non-dualité** (Je suis toi, tu es moi)
- **l'ajusteur de pensée**
- **Le passage de l'ombre à la lumière** (illumination intérieure)
- **L'illusion du moi**
- **La fusion**

Son essence ésotérique repose sur l'idée que l'individu peut transcender sa perception limitée et s'aligner avec une conscience plus vaste qui éclaire son chemin.

تنظیم گر اندیشه

تنظیم گر اندیشه، فانوس من
در تاریکی، شعله می بری ز چشم من
من تو هستم، تو منی، بی پایان
در هزارتوی بی دست ذهن

تنظیم گر اندیشه : این به آن انرژی یا نور درونی اشاره می کند که هر فرد در خود دارد. این نور، تاریکی های زندگی را روشن می کند. او هدایت نمی کند، فقط راه را روشن می دهد. تو می توانی آن راه را بروی یا نه. به خودت مربوط است.

در تاریکی، شعله می بری ز چشم من: این جمله نشان می دهد که حتی در سختی ها و تاریکی های زندگی، نور درونی ما همواره روشن است و ما باید به آن متوجه شویم.

من تو هستم، تو منی، بی پایان: این یکی از مهمترین مفاهیم فرا آگاهی است که من و تنظیم گر اندیشه یکی هستیم (واحدیت وجود).

در هزارتوی بی دست ذهن: ذهن معمولاً به عنوان یک ابزار محدود کننده تلقی می شود که نمی تواند تمام مفاهیم متفاصلی را درک کند. این جمله به بی کارآمدی ذهن (بی دست و پا بودن ذهن) در درک واقعیت اشاره دارد.

در شب تار، برق نورت می دود
راه گمشده را به چشم می گشاید
آینه ها، همه آوای تو شده اند
می پرسند: آیا ما به وحدت رسیده ایم؟

شب سیاه : شب سیاه می تواند به مشکلات و سختی های زندگی یا حالتی از غم و افسردهگی اشاره داشته باشد.
برق نور تو می دود : نور درونی (تنظیم گر اندیشه) حتی در سختی ها به ما کمک می کند تا راه خود را پیدا کنیم.

آینه ها همه زبان تو شده اند: آینه ها نماد عالم ظاهری هستند که همه آن ها بازتابی از واقعیت می باشند.
آیا ما یکی شده ایم؟ : آیا ما به وحدت رسیده ایم؟ البته در سوپراکانشس (فرا آگاهی)، منظور وحدت با نور درونی است، نه وحدت با خدا، در عرفان. یک انسان فرا آگاه به هیچ نیرویی یا موجودی بالاتر از خودش اعتقاد ندارد.

مه غلیظ، سایه ها را می بلعد
روح ها بی صدا با باد می رقصند
من توام، تو منی، این واقعیت است
راز ما در اتر بی ستاره جاست

مه غلیظ: مه به حالتی از غم یا ابهام اشاره دارد که سایه های زندگی را پوشانده است.
روح ها بی صدا با باد می رقصند: این جمله به آزادی روح انسان در عالم غیرمادی اشاره دارد.
من توام، تو منی: دوباره به واحدی وجود و عدم تمایز بین نور و انسان اشاره می کند.
راز ما در اتر بی ستاره جاست: این به عالمی فراتر از مادی اشاره دارد که واقعیت را زمان در آنجاست.

گذشته‌ای نهان، آینده در هاله‌ای از ابهام
در این گرداب زمان، یکی شده‌ایم
نفست با آوای من هم آواز می‌گردد
در جهانی که من نوام

گذشته‌ای نهان، آینده در هاله‌ای از ابهام : گذشته نهان است، یعنی یا فراموش شده، یا دیگر تاثیری ندارد. آینده در هاله‌ای از ابهام یعنی نامعلوم و ناپیداست. وضعیت اکنون در میان دو امر ناملموس، گذشته و آینده، قرار دارد.

در این گرداب زمان، یکی شده‌ایم : گرداب از کشش و تلاطم زندگی یا هستی. یکی شده‌ایم نشان از اتحاد یا یگانگی دو روح یا دو وجود دارد.

نفست با آوای من هم آواز می‌گردد : نفس نشان از زندگی و حضور دارد، و آوا صدای شاعر یا جوهر وجودی او می‌باشد. هماواز شدن یعنی هماهنگی کامل، اتحاد ارتعاشی. این مصروع می‌گوید که حتی نفس‌های مخاطب با آوای وجود شاعر هماهنگ شده، نوعی هم‌طپشی روحی.

در جهانی که من توأم : "من، تو هستم". یگانگی کامل، رفع دوگانگی من و تو، و وحدت وجود. همچنین می‌توان آن را نگاهی عاشقانه دانست، جایی که مرزهای فردیت از میان رفته‌اند.

ستاره‌ها هم‌صدا با ما خموشانه
در شب بی پایان، رازها می‌خوانند
عهد نور ما به ریسمان اتر بسته
اندیشه‌ها با نور تو هم‌آوازن

ستاره‌ها هم‌صدا با ما: این به اتصال ما با عالم نور (ستاره) اشاره دارد.

در شب بی پایان، رازها می‌خوانند: شب نمادی از غم و تاریکی است، اما حتی در آنجا رازهایی وجود دارند که ما باید بشنویم.

عهد نور ما به ریسمان اتر بسته: عهد نور توسط ریسمان (نور درونی) که از جنس اتر است. برای فرآگاهان، سرنوشت یا کارما فقط برای ابلهان توسط خدایان تعیین می‌شود. یک انسان بعد از وحدت با نور درونی (عهد نور) به مقامی می‌رسد که می‌تواند با اراده، کارمای خدایان را به دور ببریزد. او حتی قادر است برای خدایان سرنوشت تعیین کند.

اندیشه‌ها با نور تو هم‌آوازن: این به نقش نور درونی در شکل‌گیری اندیشه‌های ما اشاره دارد. قبل از وحدت با نور درونی، اندیشه‌ها با چرندیات مذهبی یا شبه علمی هم آوازن.